

**Stellingen behorend bij het proefschrift 'Towards the end of global poverty',
Rutger van den Noort, 22 december 2011**

1. Het mondiale armoedeprobleem moet worden bekeken vanuit het absoluut aantal armen en niet als een ratio van de wereldbevolking.
2. De indeling van de wereld in vijf clusters van landen met significant verschillende inkomensniveaus leidt tot een effectievere aanpak van het armoedeprobleem.
3. De dynamiek langs de 'Global Poverty Curve' laat zien hoe armoede zich in de wereld gaat ontwikkelen bij een 'business as usual' scenario.
4. De positie van een land ten opzichte van de 'Global Poverty Curve' geeft aan of de nadruk in ontwikkelingshulp moet worden gelegd op economische of op bestuurlijke hervormingen.
5. De sector voor ontwikkelingshulp is een losse verzameling concurrerende organisaties die meer geïnteresseerd lijkt te zijn in het uitvoeren van een eigen agenda dan in het oplossen van de armoede.
6. De economische groei van een land moet niet gemeten worden in Gross Domestic Product, maar in Gross Domestic Product per inwoner (GDP/cap).
7. Dat ook hoogopgeleiden op hun 65e jaar verplicht worden met pensioen te gaan is kortzichtig en een ernstige vorm van leeftijdsdiscriminatie.
8. De sterke focus van de wetenschap op het analyseren van problemen zit de innoverende universiteit in de weg.
9. Gezien de toenemende rol van het bedrijfsleven en innovatie in het bestrijden van armoede moet Ontwikkelingssamenwerking gevoegd worden bij het Ministerie van ELI.
10. De leegstroom van kerken in ontwikkelde landen kan worden gekeerd door een betere koppeling van de dogmatiek van het geloof aan de beleving van het geloof.

Deze stellingen worden opponeerbaar en verdedigbaar geacht en zijn als zodanig goedgekeurd door de promotor Prof.dr.ir. A.J. Berkhout